

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Inserati:
Encstop. petivtrsta (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 " "
za trikrat 9 " "
za več ko trikrat 8 " "

V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta à 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja
vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

Upravnishvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upravnishkega telefona št. 188.

Deželni zbor kranjski.

Velike delamo korake, pred nami boben ropota; papirnate so naše čake in puške naše iz lesa.

Parma: »Mladi vojaki«.

G. deželni glavar je za popoldansko sejo odredil, da se takoj ne odpro galerije, ker so se dopoldne čuli iza galerije nekateri žvižgi. Namešano občinstvo je zahtevalo vstopa in šlo skozi glavna vrata deželnozbornske palače pred galerijo, kamor je končno prišlo občinstvo vseh strank. Liberalci so seve zavijali, kakor bi g. deželni glavar sploh hotel zabraniti vstop na galerije.

Galerije so natlačeno polne. Med občinstvo se je zopet postavilo par piskačev, pa občinstvo je kmalo napravilo red, in naročeni piskači na galeriji zopet niso prišli do veljave. Tavčarjeva mama so zopet pripeljal v liberalno ložo svoje prijateljice.

Deželni glavar je ob pol 4 uri popoldne otvoril sejo. Liberalni poslanci prineso seboj svoja orodja z zavestjo, da še nikdar v življenju ni noben izmed njih toliko »delal«, kakor jim bo treba delati danes. Velik boben so že prej prinesli in za prvega bobnarja določili dr. Majarona. Postavili so boben zadaj k zadnjemu sedežu v središče na katerem sedi dr. Majaron, tako, da je godba pravilno razdeljena z bobnom zadaj.

Deželni glavar ob pol 4 popoldne otvori sejo in pravi, naj bodo galerije popolnoma mirne, sicer bo primoran galerije izprazniti.

Hribar: Saj so bili čisto mirni. Še nikoli niso bile galerije tako mirne kot danes. Nato poskoči Hribar nekoliko vstran in nakrat zakliče: »Oglasim se k besedi v formalnem oziru!«

Dr. Šusteršič: Ne, to ne gre! Besedo ima že poročevalec ustavnega odseka. Ferjančič upije nekaj na glavarja. Glavar zamahne z roko, naj ga Ferjančič pri miru pusti, in izjavi, da ima samoumevno še vedno besedo poročevalec dekan Arko.

Ko Hribar vidi, da ne dobi besede, postane ves rdeč, skače okoli, v svojo klop in zopet k glavarju ter zopet nazaj v svojo klop. Ves se trese strasti, ko zagradi pod svojim sedežem veliko obito, na štirih lesenih nožicah stoječo ragljo in jo trešči z vso silo na mizo pred seboj, potem skoči k raglji in župan ljubljanski, ker ni mogel z usti regljati, prične regljati z ragljo. V istem hipu prično s šumno obstrukcijo tudi ostali slovenski liberalci. To pot prične nabijati na veliki boben dr. Danilo Majaron, sicer navaden opravek za liberalnega advokata, a vender ne posebno čeden. Hribar se kmalu naveliča raglje, skoči k glavarju in razburjen nekaj protestira. Glavar se mirno usede in mirno med liberalnim hruščem dalje rešuje akte. Hribar privleče iz svoje mize »tamburino«, orodje, kakeršnega udarjajo španske plesalke in udarja nanj. Vse pri-

čakuje, da bo župan ljubljanski pričel tudi plesati. Vsaj tamburina mu je tako pela, da je le obžalovati, da je zgrešil svoj poklic in postal politik mesto glumač. Morda je pa oba poklica združil.

Pirc trobi, kakor pastir svojim kozlom.

Tavčar, kateremu se vidi, da se ni le dobro nakosil, ampak tudi dobro napil, sedaj piha v veliko trobento, kakoršno rabijo na železnici pri naznanilu premikanja tirov in parkrat izvabi bližnja liberalna ušesa prodirajoče glasove. A trobenta je Tavčarja spravila s tira. Tavčarju je kmalu zmanjkalo sape, zato se je potem največ zabaval z drugimi orodji, posebno s priljubljenimi renicami.

Narodnonapredni poslanci so opetovano pristopili k raglji in vsak je opetovano malo poraglal veliki teden narodno napredni stranki. Pirc je pritrtil na ragljo papir in na papir zapisal »Velikonočni zvonovi«, pa iz raglje le ni prišlo nič za liberalce veselih glasov velikonočnih zvonov, ampak samo hreščeči glasovi stare skatlje, na katero bi bilo pravilneje zapisati: »Simbol narodnonapredne klike«. Poleg Hribarja se je pri regljanju tekom seje najbolj odlikoval dr. Majaron.

Ferjančič je bratovski prinesel Graselliju kravji zvonec. Graselli ni vedel, komu pristoji večji zvonec, no, končno sta se pa le popobotala: Ferjančič je vzel večji zvonec, Graselli pa manjšega. Peter Graselli še nikoli v svojem življenju ni toliko trpel kot danes, ko je nekaj časa moral zvoniti. Pa če je tudi bingljal in zvonil, končno je vendar-le zadremal. Dr. Tavčar je večkrat prisedel k Pircu, da tako drug drugega naudušujeta za nadaljnjo godbo. Obema pot kar curkoma lije s čela. Kmetje na Gorenškem bodo sedaj Pirca spoznali. Za poslance ni za nič, za hlapca ni za rabo, farbar je in ostane.

Ko pride deželni odbornik Povše v zbornico, ga dr. Tavčar in Majaron posebno pozdravljata z renami in bobnom. G. vodja Povše se jima uljudno zahvaljuje in »pohvali« njihov muzikalični talent.

Dr. Ferjančiča je zapustila moč pri njegovem kravjem zvonjenju. Zahteval je vode, katero je potem v dolgih požirkih pil. Potem je pa zopet dalje kravaril. Tudi Tavčarju je zmanjkalo sape in sluga mu je prinesel vode. Čuda obstrukcije: Prignala je dr. Tavčarja do tega, da pije vodo! Tega ne bo pozabil svoje žive dni Schwarz! Pirc pa ni hotel vode in se je šel krepčat v kavarno. Tavčar se je samemu sebi čudil, da že on prej ni prišel na to misel, in je tudi stopil za Pircem. Tako so časih samo štirje liberalci razgrajali. Prej je pa tudi on nekoliko poskusil na ragljo, pa je videl, da je ta instrument bolj primeren za Hribarja.

Božič je privlekel v dvorano tudi mali boben društvene godbe. Na vse bobne so hoteli biti! Čudno, da se niso oblekli še v uniforme društvene godbe. Tako bi res sami lahko vzdrževali društveno godbo. Mali Pirc je tudi prišel poskusiti svojo umetnost na mali boben. Baron Lichtenberg je Pircu z gestami

kazal, da na mali boben ne zna nič kaj prida. Ali tudi Pirca pričakuje veliki boben? Za Pircem se je z isto srečo vadil na malem bobnu Supančič, ki je prej poskusil in posnemal na trobentice otročji jok. Supančič je postavil mali boben tik pred Grassellija in je tako Grassellija zbudil. Božič je poskusil razne instrumente, naposled se je pa vsedel k velikemu bobnu in se dalje držal bobna.

Ob četrt na 6. uro je prišel dr. Tavčar iz kavarne, pogledal še malo v bufet, kjer je pet goldinarjev zapravil, potem pa zopet pričel igro z renami.

Pirc je prinesel v zbornico »lajerkosten«, s kakršnimi krošnjarijo okoli invalidi, ki so v boju izgubili roke in noge. Ni bolj žalostne muzike, nego je lajna in bolj revnih in polomljenih ljudi, nego oni, ki lanjajo. Ta muzika sila na jok in človek seže v žep ter da ubogemu revežu dva krajcarja. Tako je politični lajerkostner Pirc lajnjal po zbornici. Žal, da ni bilo nobenega psa, ki bi cvilil. Pasje cviljenje pa Pirčeva politika bi bila lep duet. Pa bodo vsi njegovi tovariši v politiki še postali invalidi in bodo otožno lajnali o minolih svojih junastvih. Samo otroci in liberalne babe jih bodo poslušale!

Pirc je imel tekom seje sploh srečo, da je s svojimi nastopi karakteriziral liberalno stranko. Tudi Hribar je poizkusil na »lajerkostnu«. Še medaljo na prsi — ki je pa Hribar še-le pričakuje — pa bi vsak rekel, da je Radeckija veteran! Hipno je dobil konkurenta v dr. Majaronu, ki si je tudi pozelel melanholične lajne, ter prosil Hribarja, naj mu jo odstopi. Hribar je velikodušno pritrtil. Res: na različnih orodjih so se pokazali temperamenti in značaji liberalnih poslancev. Hribar je bil v »lajerkosten« ves zaljubljen. Tavčar je vzel zopet veliko trobento in trobil — proti ložam liberalnih dam. Drugi njegovo trobenje itak skoro noče poslušati! Čuden kavalir! Srednjeveške klerikalne dame so imele trubadurje, ki so jim peli krasne sladke pesmi in poveljevali njih krepost in lepoto. Liberalnim damam pa njihov kavalir tuli na veliko trobento kakor bi kozle klical, in one dvorjanijo staremu sodnemu svetniku, ki je za razdružnost zakona!

Poslanec postojinski Arko prinese v zbornico velik kos medenine, katero mu je prinesel Rohrman, šef lesne trgovine Pakič.

Okolu polu 6. ure zvečer prevzame predsedstvo deželnega glavarja namestnik baron Lichtenberg. Tavčar, Pirc, Majaron se vstopijo pred predsednikov prostor in se ropotaje klanjajo. To suženjsko obnašanje slabo pristojna neukrotljivim obstrukcionistom, posebno če so tako nerodni, kakor dr. Tavčar, ki res še ne zna »komplimentov špilati«, kajti Tavčarju pri tem za njegovo telesno konstitucijo jako neugodnem poslu večkrat rene z rok padejo, da jih mora s težavo pobirati. Naposled eno reno celo izgubi in jo s težkim trudom najde pod svojim sedežem.

Širiti se prično govoric o kompromisnih pogajanjih. Načelnikov kluba »Slovenske Lj.

Stranke« dr. Šusteršiča in narodnonaprednega kluba Iv. Hribarja ni v dvorani.

Na galeriji se je vršilo veliko »romanje« vsakovrstnega občinstva, ki je prišlo poslušat »koncert zastoj«, pa se je hitro prepričalo, da liberalci ne znajo nobene nove melodije in da vedno le staro godejo. Liberalno regljanje v spremstvu Božičevega bobna, Pirčevih ren in županove »žalostne lajne« postalo je precej monotono, nezanimivo. Liberalci so si natlačili bato v ušesa in tako pokazali, da niso za pravo vojsko. Človek se nehoti spomni Parmovega marša o »malih vojaki«, ki imajo papirnate čepice in lesene sablje.

»Originalnih idej« je obstrukciji vedno bolj zmanjkovalo. Drugič naj se obrnejo do reklamnega podjetja Nučičevega, ki inserira okolu, da za drag denar daje okolu originalne ideje, rene za denar, ne pa na »puf«, kakor so imeli včeraj večinoma svoja orodja, ker tistih 60 K, katere so podarili »Društveni godbi« za posojena godala, je za take magnate mnogo premalo.

Kmalo nato deželnega glavarja namestnik baron Lichtenberg prekine sejo do 8. ure zvečer. Tavčar je še enkrat zakrullil v trobento, kar so mu liberalne dame vrnile s prijaznim kimanjem in potem je vpehan odšel. Na galeriji se je oglasil neki smrkavi preparant Cerar: »Pereat Zlindra!« toda drugi klici so preupili klice liberalnih srednješolcev. Končno je preglasal dvorano klic: »Živela splošna in enaka volilna pravica!« Žugajoč s pestjo je ostavil Tavčar zbornico. Efekt je bil isti, kakor če gre »der dumme August« iz cirkusa.

Kompromisna pogajanja.

Ko je bila seja ob pol 7. uri zvečer prekinjena, je deželni predsednik pričel kompromisna pogajanja. Šešla sta se v njegovih pisarni dr. Šusteršič in Hribar. Po daljšem posvetovanju sta prišla do zaključka, da je kompromis mogoč pod sledečimi pogoji: 1. da ostane sedanja mestna skupina neizpremenjena in da se Ljubljani da še tretji mandat. Razun tega je gospod Hribar še želel, da bi se v splošni skupini dal Ljubljani sami en mandat, česar pa dr. Šusteršič ni mogel za gotovo pritrčiti. Oba klubova načelnika sta se zavezala vpričo gospoda deželnega predsednika lojalno in z vsem svojim vplivom delati na to, da se tak kompromis sprejme v prizadetih krogih. Dogovorjeno je bilo, da se seja prekine v to svrhu, da se potem, ako se doseže kompromis, vladna predloga formalno izroči odseku, v kateri namen bi se seja vnovič za pol ure prekinila, in da bi se potem še v večerajšnji seji v zbornici sklenila cela reforma v smislu sklepa kompromisa.

Ko se je seja ob pol 7. uri prekinila, se je takoj sešel klub Slovenske Ljudske Stranke, ki je sklenil: 1. da se kompromis sklene le pod pogojem, ako se isti tudi še večerajšnji dan v seji izvrši; 2. klub koncedira kompromisnim potom, da ostane sedanja mestna skupina neizpremenjena in da se Ljubljani da še tretji mandat; 3. temu nasproti zahteva klub, da

LISTEK.

Krščenec.

(Iz »Narodnih pripovedek« grofa L. N. Tolstega.)

Prevel Fr. J.

Dalje.

X.

Krščenec je šel k reki, napolnil usta z vodo, polil ogorka in šel še enkrat in še enkrat k reki, in polil tudi druga dva. Utrudil se je in rad bi jedel. Stopil je v kočo, da bi poprosil starca kruha. Odpre vrata, a stavec leži na klopi mrtev. Krščenc se ogleda okoli sebe, najde mlincev in jih poje; našel je tudi lopato in začel je kopati starcu grob. Ponoči je nosil vodo, polival ogorka, a čez dan je kopal starcu grob. Grob jebil izkopan, hotel ga je pokopati, a takrat so prišli iz vasi ljudje in prinesli starcu hrane.

Zvedeli so nato, da je stavec umrl in postavil na svoje mesto krščenca. Pokopali so ljudje starca in pustili krščencu kruha; obljubili so, da mu ga še prineso, in nato so odšli.

Tako je živel krščenc na starčevem mestu. Živel je in se hranil s tem, kar so mu prinašali ljudje, in delal, kar mu je bilo ukazano, nosil v ustih vodo iz reke in polival ogorka.

Tako je preživel leto in dan in mnogo ljudi je prihajalo k njemu. Šel je po deželi glas, da živi v deželi svet mož, se pokori, nosi v ustih iz reke vodo in poliva ogorka. Mnogo naroda je prihajalo k njemu. Prihajali so tudi bogati kupeci in mu prinašali darov. Krščenc pa ni ničesar spravil zase, razun za potrebo, in kar so mu darovali, je vse razdal ubogim ljudem.

Tako je živel krščenc. Dopoldan je prinašal vode in polival ogorka, popoldan pa je počival in sprejemal ljudstvo.

In začel si je misliti krščenc, da mora tako delati, da popravi zlo in izbrše svoje grehe.

Preživel je tako tudi drugo leto, niti enega dne ni opustil, da ne bi polil ogorkov, a niti eden ni pogнал.

Nekoč je sedel v kočii in zasliši, da jezdi mimo človek in poje pesmi. Krščenc stopi iz kočie in pogleda na človeka. Vidi, da je močan, mlad človek. Obleka na njem je dragocena in tudi konj in sedlo na njem je drago.

Krščenec se ustavi in povpraša človeka, kdo da je in kam da gre.

Človek obstoji.

»Razbojnik sem«, pravi, »jezdim po ce-

stah in ubivam ljudi; čim več ljudi ubijem, tem veselejši pesmi pojem.«

Razžalosti se krščenc in si misli: »Kako naj v takem človeku popravim zlo?« Lahko govorim tem, ki prihajajo k meni, ti se sami kesajo.« Ničesar ni rekel krščenc, odšel je proč in si mislil: »Kako bo sedaj?« Ta razbojnik se privadi hoditi po teh cestah, prestrašil bo ljudi in narod ne bo hodil več k meni. Škoda bodo trpeli, in kako bom tudi sam živel?«

Krščenec se ustavi in govori razbojniku: »Sem k meni prihajajo ljudje, ne hvajijo se s hudobijo, ampak se kesajo in se očiščujejo svojih grehov. Skesaj se tudi ti, če se bojiš Boga; če se pa nočeš, pojdi odtod in ne pridi mi nikdar več! Nikar me ne moti in ne odganjaj naroda od mene! Če ne ubogaš, te bo kaznoval Bog.«

Razbojnik se zasmee. — »Jaz se ne bojim Boga«, pravi, »in tudi tebe ne bom poslušal. Ti nisi moj gospodar. Ti«, pravi, »se živiš s svojim bogomolstvom, a jaz s pobojem. Vsi moramo živeti. Uči babe, ki prihajajo k tebi, a mene ne! Ker si me spomnil na Boga, zato ubijem jutri dva bogata človeka. Tudi tebe bi zdajle ubil, a si nočem rok mazati. V prihodnje se mi ne pokaži več!«

Tako je zagrozil razbojnik in je odhajal. In ni več prišel in krščenc je preživel osem let v miru kot prej.

XI.

Neko noč gre krščenc zalivat svoje ogorka in se vrne v kočo, da se odpočije. Sedi na klopi in gleda na stezico, ali že prihaja narod. Pa na ta dan ni bilo živega človeka. Presedel je krščenc sam do večera. Dolgčas mu je bilo in začel je premišljevati o svojem življenju. Spomnil se je, da ga je opomnil razbojnik, da se s svojim bogomolstvom živi. In premišljeval je krščenc svoje življenje. »Starec mi je naložil pokoro, a jaz sem si naredil z nje kruh in ljudsko slavo. Tako sem navezan nanjo, da mi je težko, ko ni naroda k meni. Če pa pridejo, se veselim samo zaradi tega, ker proslavljajo mojo svetost. Tako ne smem živeti. Začel sem z ljudsko slavo. Prejšnjih grehov nisem izbrisal in naprtil sem si še novih. Pojdem v gozd, v drug kraj in drugače hočem živeti, da se očistim starih grehov in ne stori novih.«

Tako je sklenil krščenc, vzel vrečico mlincev in lopato ter odšel iz kočie v dolino, da bi si na skrivnem kraju izkopal v zemlji novo bivališče, da ne bi vedeli ljudje zanj.

tudi kmetska skupina ostane neizpremenjena; 4. zahtevo po izpremenitvi volilnega okraja ljubljanskega v splošni kuriji je pa klub sklenil, da se iz načelnih razlogov na to zahtevo podati ne more, razun v nebištvene izpremembe okoliša, ker mora na vsak način varovati načelo, da se v splošni kuriji, kot kuriji splošne in enake volilne pravice, mandati dele le po številu prebivalstva, in tedaj vladna predloga ne poslabša, kajti drugi momenti, kakor davčna obveznost itd., so že več kakor zadostno upoštevani v starih interesnih skupinah.

Ob pol 8. uri zvečer so se nato sešli načelniki vseh treh klubov.

Načelnik liberalne stranke Ivan Hribar je podal po sklepu svojega kluba odločno presejnetljivo izjavo: Narodno-napredna stranka pripravljena je stopiti v kompromisne razgovore, pri čemur takoj naglašava, da akceptuje volilni razred splošne kurije. Edina pot, ki v kompromisnih razgovorih pripelje do vspeha, je ta, da se takoj odgodi sedanje zasedanje, da deželna vlada sama vodi kompromisne razprave, da pokliče k tem razpravam vsaj dva delegata vsake stranke in da to, ako se kompromis na podlagi predloženih zakonskih načrtov doseže, o prvi priliki zopet ad hoc skliče deželni zbor.

Dr. Šusteršič je nato v ime svojega kluba naznanil že zgoraj navedene klubove sklepe. Baron Schwegel v ime svoje stranke izreka, da tudi njegova pritrdi kompromisnim predlogom Slovenske Ljudske Stranke. Naglašal je posebe, da so taki kompromisi mogoči le, če se hitro naredi, in da kdor kompromis res hoče, ga mora tudi hitro skleniti.

Konstatiralo se je končno, da so s tem kompromisna pogajanja razbita.

Ko se je potem klub Slovenske Ljudske Stranke zopet sešel k seji, se je razbitje kompromisnih pogajanj vzelo na znanje.

Večerna seja.

Jasno je bilo, da se vladna predloga to pot ne bo rešila, ker so poslanci Slovenske Ljudske Stranke stali že takoj na početku na stališču, da vsako nasilno sredstvo zavračajo. Da so pustili naši poslanci liberalno muziko, je imelo samo ta namen, da se mirno in brez ovir naučijo krasnega prizora, kako obstrukcija žre, kako se učiteljem odjeda košček kruha, kako trpi ubogi kmet, skratka, kako se vrši to, kar so očitali liberalci neprenehoma nam.

Pritisk občinstva k večerni seji je bil ogromen. Mnogo pred osmo uro so bile galerije polne. Magistratni uradnik g. Fran Govekar je zaprl še pred osmo uro, menda kot novi deželnozbornski portir ali kali, vrata spodaj na galerijo, in tako je bilo zopet mnogo razburjenja med našim in nasprotnim občinstvom na dvorišču. Liberalni srednjecolci so pobili na dvorišču par šip na vratih deželnozbornskega poslopja.

Mnogo se je govorilo, da bodo žice pri elektriki v dvorani prerezane, no elektrika je svetila in ožarjala instrumente in ropotalje. Ker do polu 9. ure ni bilo pričetka, je občinstvo parkiralo zaploskalo, kakor v gledališču, če se ob pravem času ne prične predstava. Sicer se je pa občinstvo dobro zabavalo. Okolu polu 9. ure pride v zbornico g. deželni glavar in stopi k Hribarju. Hribar se vrti na eni peti in kliče dežel. glavarju: »Zaključite sejo!« Nato se Hribar začne na glas jeziti na stenografa g. Pfeiferja, ki je tekom sej storil le svojo dolžnost. G. Pfeifer je stal tekom liberalne obstrukcije v bližini tistega poslanca, ki je imel besedo, to je v bližini predsednika ustavnega odseka, g. dekana Arkota. Ko so časih liberalni bobnarji in renjarji nekoliko omagali, je g. Arko izpregovoril posamezne stavke tistega poročila, katerega je hotel podati. Tako je prišlo v stenografski zapisnik naslednje poročilo ustavnega odseka:

Poročilo ustavnega odseka.

»Kot načelnik ustavnega odseka imam čast sledeče poročati: Ustavni odsek se je prvič sešel v posvetovanje vladnih predlog glede spremembe deželnega in deželnega volil-

Krščenec gre z vrečico in lopato. Sreča ga razbojnik. Prestraši se, hoče zbežati, a razbojnik ga dohiti.

»Kam greš?« ga vpraša.

Krščenec mu pove, da hoče proč od ljudi v tak kraj, da ne bi nihče prišel k njemu. Razbojnik se začudi.

»S čim se boš pa živel, če ne bo naroda k tebi?«

Krščenec ni poprej nič pomislil na to. Ko pa ga je vprašal razbojnik, se je domislil tudi na hrano.

»Kar bo dal Bog«, odgovori.

Nič ni odgovarjal razbojnik in je odhajal naprej.

»Ničesar«, je premišljeval krščenc, »mu nisem rekel o njegovem življenju. Morda se sedaj spokori. Sedaj je bil bolj mehak in ni grozil, da me ubije.« In vpil je krščenc za njim:

»Skesati se moraš. Bogu ne uideš!«

Razbojnik obrne konja. Izza pasu potegne nož in zamahne proti krščencu. Ta se prestraši in zbeži v gozd.

Razbojnik ga ni hotel zasledovati, samo zakričal je za njim: »Dvakrat sem ti odpustil, stavec, a v tretje se mi ne bližaj! Ubijem te!« Tako je rekel in odjahal. Zvečer gre krščenc zalivat ogorko, in glej: eden je pognal brstje. Jablana raste iz njega. (Konec prih.)

nega reda večeraj dopoldan ob 10. uri in v drugič zvečer ob 6. uri. Ker se je pa v večerni seji pojavila obstrukcija, je odsek po več kot štiriurnem trajanju te obstrukcije prišel do spoznanja, da je nemogoče predlogo rešiti. V sled tega mi je ustavni odsek s soglasnim sklepom naročil, naj v današnji seji visoki zbornici poročam, da odsek ni bil v stanu izvršiti nalog, da poroča v določenem roku, in da prosim visoko zbornico, naj ona odloči, kaj se ima naprej zgoditi.

Prosim visoko zbornico, da to vzame na znanje.

Hribar upije: »Pfeifer ne bo stenografi-ral!« Hribar se nervozno zapenja, ko vidi, da poslanec dekan Arko še stoji na svojem mestu.

Tavčar udari na boben in zakliče: »Seja se prične!« Smeh, kliči na galeriji: »Danes ga pa ima!«

Dr. Majaron se prične pogovarjati iz zbornice na galeriji z dr. Ferjančičevo gospo. Na galeriji postane tišje, tako, da se čuje samo cebljanje dr. Tavčarice.

Štefe na galeriji: »Poslušajmo! Dr. Tavčarjeva gospa ima besedo! Smeh. Kliči. »Ženski parlament.« Nekdo vzdihne: Ubogi Tavčar če njegova Franja tudi doma tako vrti jeziček.«

Cebljanje liberalnih dam se nadaljuje. Ferjančič se pride liberalnim damam poklanjat s krvavim zvonom.

Hribar: »Galerija se zabava!«

Klici: »Saj vi jih ne znate!«

Tavčar prične pihati na trompeto.

Hribar: »Slava!« »Ostali deželni poslanci stopijo k svojim instrumentom.«

Dež. glavar stopi na svoje predsedstveno mesto in iziavi: V teh razmerah ni mogoče zborovati. **Sodbo prepuščam ljudstvu!**

Dr. Šusteršič kliče: »Tako je!« Galerije udarijo v »Živio« klice, in ploskajo; par liberalnih žvižgov je zadušeni.

Dr. Šusteršič skoči proti liberalcem z vzdignjeno roko in kliče: **Ljudstvo vas bo ven vrglo! Sedaj lahko svoje instrumente pobere-te! Bodete že pri novih volitvah videli koliko so bili ti instrumenti vredni!**

Poslanci »Slov. Ljudske Stranke ploskajo, liberalci so vsi zmehani in ne vedo kaj bi počeli.

Deželni glavar stopi s svojega mesta in zapusti zbornico.

Tavčar stoji z izbuljenimi očmi na svojem prostoru in ne ve, ali sta on in Hribar z obstrukcijo storila kaj pametnega ali pa zopet nekaj silno neumnega. Ko še parkrat zamahne z renicami, mu morda gre po glavi misel, da je glavarjeve besede tolmačiti tako, da pride do razpusta dež. zbora, če je tudi »Narod« že večkrat pisal, da do tega ne sme priti.

Na galeriji je velik šum. Nekaj liberalnih srednjecolcev in Hribarijevih podložnikov piska, a prevpijejo te žvižge klici »Živela volilna pravica!« Strah vas je pred volilno pravico.

Dr. Šusteršič se proti galeriji od katere prihaja par žvižgov, ironično nasmehne vzame piščalko nekega liberalnega poslanca vsede se na mizo sredi zbornice in piska slavo za odhajajočimi liberalnimi poslanci.

Tavčarjeva mama stržejo iz liberalne lože dr. Šusteršiču korenček na svoje debele prste. Dr. Šusteršič se ji zahvali in zakliče: »Ne vrnem ji poljubčka, — je prestara!« Dame iz neliberalne lože pozdravljajo dr. Šusteršiča z mahanjem robcev. Naenkrat ugasnejo luči na galeriji. Nekaj liberalcev na galeriji, primerno pijanih, kliče »pereat«, naši pa krepko »Živela volilna pravica«. Nek liberalci zakliče: »Štefe ima besedo!« Štefe: »Ven z volilno pravico! Živela volilna pravica!« Tako se počasi izprazni galerija, ki liberalcem vendar ni tako služila, kakor so mobilizirali svoje uradnike. Na galeriji je bilo tudi šest preoblečenih policistov, o katerih se trdi, da so piskali. Stvar bomo preiskali. Neka vrla delavka je na galeriji nekega dijaka, ki je psoval dr. Šusteršiča, prav pošteno zlasala.

Ko je Tavčar zapuščal dež. zbor, mu je morda že šumelo po glavi, da nikdar več ne bodo liberalci toliko dosegli, kakor bi lahko dosegli večeraj!

Posledica odklonjenega kompromisa je bila torej zaključenje zbornične seje.

Sledil bode prav v kratkem razpust dež. zbora, in potem bode ljudstvo sodilo pri volitvah, kakor je povedal deželni glavar med burnim odobravanjem poslancev Sl. Lj. Str. in velika večina na galerijah zbranega občinstva.

Liberalno hinavstvo.

Zanimivo in nad vse značilno je to, da liberalna stranka v svojem sklepu s programatično hinavščino naglašava, da akceptira volilni razred splošne kurije, mej tem, ko ne navaja nobenega števila mandato v, in ko je na podlagi kompromisnih pogajanj in nad vse kulantnih koncesij »Slovenske Ljudske Stranke« popolnoma jasno, da je ves narodno-napredni koncertni orkester veljal izključno le splošni skupini, tedaj volilni pravici ljudstva.

V ustavnem odseku sta v terek dr. Ferjančič in dr. Tavčar milo prosila nemške veleposestnike, naj jih ne zapuste, marveč pomagajo proti poslancem »Slov. Ljudske Str.«. Dr. Tavčar je izrečno prosil veleposestnike, naj se pristržejo mandati nove četrte kurije in naj se odkloni tej kuriji poseben zastopnik v dež. odboru.

Posebno zanimivo je pri tem še, da je Hribar pri sestanku klubovih načelnikov izjavil, da morajo narodno-napredni poslanci še s svojimi volilci stopiti v zvezo, predno so v stanu skleniti kak kompromis po štiri-

letnem boju za volilno pravico in po obilnih večletnih posvetovanjih v zbornici in v ustavnem odseku. Torej liberalci še vedno niso na jasnem, kaj glede volilne preosnove prav-zaprav hočejo!

Klub Slovenske Ljudske Stranke

se je sešel sinoči takoj po zbornični seji k klubovi seji. Načelnik dr. Šusteršič je povdarjal, da po dogodkih ravnokar zaključene seje ni dvomiti, da je bila ta seja zadnja seja deželnega zbora in da se tekom prihodnjih dni deželni zbor razpusti. Povdarjal je, da so poslanci »Slovenske Ljudske Stranke« storili svojo dolžnost, da pribore ljudstvu volilno pravico za deželni zbor v kolikor je v dosedanjih razmerah dosegljivo. Odgovornost za to, da se volilna pravica ni sklenila, zadene izključno le liberalno slovensko stranko. Povdarjal je nadalje načelnik dr. Šusteršič težavno nalogo, katero je izvrševala stranka skozi zadnja štiri leta in opozarjal na posebno težavni položaj, v katerem se je nahajal ves ta čas g. deželni glavar Oton pl. Detela, ki in na eni strani vestno varoval deželni red in opravilnik, na drugi strani pa tudi vseskozi dosledno stal v taboru stranke. Njemu smo v prvi vrsti dolžni hvale, čast in odkritosrčno priznanje. Poslanci prirede živahne ovacije gospodu deželnemu glavarju, ki se zahvaljuje v ginljivih besedah. Poslanec Povše se zahvaljuje načelniku dr. Šusteršiču ter ga zagotavlja neomejenega zaupanja stranke. (Živahno odobravanje.) Klub se je pečal z bodočimi volitvami in storil važne sklepe glede taktičnega postopanja naka so vsi poslanci spremili dr. Šusteršiča do njegovega stanovanja in se ondi prisrčno od njega poslovili.

Liberalna onemoglost.

Po seji je imel sejo klub poslancev »Slov. Ljudske Stranke, liberalci so pa poizkušali demonstracije z uslužbenci magistrata, banko »Slavijo« (pozor kmetje!) mestno hranilnico, kreditno banko, (če je bila tudi žalska pivovarna zraven ne vemo), in z nekoliko dijaki. Ti so hoteli predstavljati »ljudstvo«, pa so predstavljali najeto liberalno bando.

Mi nismo hoteli niti z mazincem ganiti, ker smo stali na stališču, da se naj stvar mirno in dostojno reši, kakor se spodobi za tako važno stvar in je v nasprotnem slučaju prav, da se liberalci in njihovi prvaki razkrinkajo.

Pred deželnim dvorcem je bilo mnogo radovednega občinstva, ki je pa bilo pasivno, le zgoraj omenjeni kričači so izpuščali razne klice liberalne olike. Dr. Majaronova gospa je dejala: »Saj je Hribar vendar rekel, da mora dr. Šusteršič kmalu priti.« Bilo je navzočih tudi mnogo delavcev, ki so s klici »Živela volilna reforma!« zapuščali deželni dvorec. Liberalne dijake in Hribarjeve nastavlence je vodil znani gostilničar Kolenc kate-terega so iz Medvod spodili in ki je bil kaznovan, ker je ljudem prodajal pokvarjene jedi. Odslej naprej bo pokvarjena jedila serviral v obliki liberalne politike v Ljubljani. Ta mož je psoval dr. Šusteršiča, upil: »Pojmno gori, da ga bomo doli zagnali!« hujska! »Le za menoj, ga bomo!«

Kolenc je vseprek upil: »Lump, baraba« itd. in vodil liberalno bando. Policija mu ni nič storila. Župan Hribar je radi lepšega pozval fantaline, naj gredo domov. Kolenc je pa dalje tulil in potem šel v spremstvu policajev pred dr. Šusteršičevo hišo, kjer je par najetih fantalinov z Kolencem nekaj časa krulilo, a je ondi gruča naših pristašev Kolencu in njegovim dovolj povedala ter ga pred vsakim poštenim človekom razkrinkala in preprečila vsako nadaljno »demonstracijo«. Med Kolencovimi trabanti smo tudi opazili nekega pisarja dr. Majaronove pisarne Krištofiča, faliranega študenta Levstika, pisarja Jermana, pisarja dr. Trillerjeve pisarne Sitarja, nekega Kustra in pa knjigoveza Feldsteina. Pravijo da je bil ondi navzoč tudi arhivar Aškerc. Ko so ti gospodje videli da jim ne gre pšenica v klasje, so se razšli. Kolencu je policija pustila hujskati, upiti in delati, kar se mu je poljubilo. Kako to? V takih razmerah res ne bo čudo, če se bo kedaj na mnogobrojnih sedanjih izkušnjah in z ozirom na večerajšnje aranžiranje z magistrata, začel krepak in odločen klic po podražavljenju mestne policije ljubljanske!

Iz vsega obnašanja liberalcev se je večeraj videlo, da imajo liberalni poštenjaki najbolj v želodcu dr. Šusteršiča, zato sta mu pa naša lubezen in spoštovanje tembolj zagotovljena!

Sodilo bo ljudstvo!

Kdo je zmagal? Po ljubljanskih gostilnah kriči liberalna banda, da so muzikantje zmagali, in da so se jim poslanci »Sl. Ljudske Stranke« udali. Vsi dogodki zadnjih dni so še sveži pred nami. lagati bo malo težje. Naša dolžnost je poskrbeti, da se razkrijejo laži, ki se izkuhajo v ti zadevi.

Boj je bil in še traja. Naši poslanci so se postavili na stališče, da ne bo rednega deželnega zbora, dokler se ne reši vođa preosnova. V tem boju so stopnjo za stopnjo zmagovali. V predzadnjem zasedanju je bila ta zmagava posebno sijajna. Veleposestniki so ob glasovanju zapustili zbornico, liberalci pa so soglasno z nami glasovali za poziv vladi, naj se uvede splošna in enaka volilna pravica za deželni zbor, in naj v tem oziru, če druga pot ni mogoča, vlada izposluje pri vladarju oktroa. Vlada je na podlagi te resolucije predložila predlogo, ki je bila predmet zadnjemu zasedanju. Ta sicer ne stoji na stališču splošne in enake volilne pravice, pač pa se ji približuje. Liberalci se še posvetovati niso hoteli o nji; začeli so muziko. Prepričani smo, da bodo kmalu sami spoznali, kako strašno neumno je bilo to. Zdaj vpijejo o zmagi. Dosegli so res, da se vladna predloga v tem zasedanju ni raz-

pravljala. Poslanci naše stranke so v manjšini v deželnem zboru. Sami ne morejo ničesar skleniti. Veleposestniki so zvezani še vedno z liberalci; tega ne smemo prezreti. Zato je bilo našim poslancem dano stališče. Oni so bili pripravljeni storite vse, da se omogoči parlamentarna razprava. Kdor bi hotel kaj drugega, naj samo to vpošteva, da smo mi še vedno obstrukcijska stranka, ki se bojuje za volilno preosnovo na stališču splošne in enake volilne pravice, ki je po vladni predlogi svojemu cilju nekoliko bližje, ki pa ve, da edina moč, na katero se mora opirati v nadaljnjem boju, ostane prej ko slej lastno delo in zavest vzbujenega ljudstva. Pribijmo glavne vspehe taktike naših poslancev iz zadnjega zasedanja!

1. Zveza liberalcev z veleposestvom je iznova dobila novo razpoko. Proti ti zvezi je bila obrnena močna ost našega boja. V tem oziru zabeležujemo iz zadnjega zasedanja sijajno zmago, da so namreč liberalci — stranka večine — stopili med obstrukcioniste.

2. Odgovornost v boju za volilno preosnovo imajo zdaj liberalci. Naj sprejmejo nazonanje, da bo naše orožje v tem boju odslej še mnogo ostrejše, nego doslej. Naša edinstvo je dobila v liberalnem koncertu najtrdnješi kit. Ni ga danes v naših vrstah, ki bi ne uvideval s polnim prepričanjem, kako upravičena in potrebna je bila naša obstrukcija. Če je bo treba, bo odslej močnejša in žilavejša. Ta uspeh je neprecenljiv.

3. Liberalna neumnost je pojasnjena zdaj celemu svetu. Ko smo gledali liberalne muzikante, se nam je zdelo, da prosijo oktroa, ki so ga sami zahtevali v resoluciji, sklenjeni v predzadnjem zasedanju. Deželni zbor je zdaj edin, da se mora preosnova izvršiti; tudi veleposestniki so popustili svoje odporne stališče. Samo ta razloček je med strankami, da bi S. L. S. mnogo rajše imela parlamentarno rešitev, liberalci pa zahtevajo oktroa. To je najtežji udarec, ki so si ga liberalci dali s svojo muziko. Naši poslanci so bili vsled tega silno veseli.

4. Zdaj pa še liberalna breznačajnost. Dr. Majaron je vodil socialne demokrate s peticijo za splošno in enako volilno pravico, Hribar je zanjo govoril. Zdaj pa, ko je bila priložnost dana stranki vsaj izraziti svoja načela, niso hoteli niti razprave. Zato so že tepeni; in kar še manjka, bomo še dodali.

5. Notranji vzrok, zakaj se je tako končalo zadnje zasedanje, je pa ta-le: Liberalci so preleni, da bi imeli kak načrt za bodočnost; ne ljubi se jim nič. Kar so v zvezi z veleposestvom, so izgubili vso samostojnost. Ko so zagledali vladno predlogo, so se vsled tega udali samo obupni jezi. Ta pa ni nikjer dobra. Namestu, da bi premišljevali, kaj je vsprejemljivega, kaj nesprejemljivega, in kaj sposobnega, da se deloma sprejme, deloma predrugači, so začeli rohneti. Z nožmi in revolverji je žugal dr. Tavčar v ustavnem odseku. On, zlasti pa dr. Ferjančič sta milo prosila veleposestnike, naj jim pomagajo in se sklicevala, kako zvesti zavezniki so jim bili liberalci, a kaj, ko se ne da pomagati človeku, ki sam niti gibati neče. Naši poslanci so bili glede na vladno predlogo hladni do dna duše. Dolgo so premišljevali, kaj naj store. Končno so sklenili, da so pripravljeni razpravljati o nji, a hladni mir je ostal njihov znak do konca. Liberalci bi bili z razumnim postopanjem lahko dosegli več zase, nego bodo kedar koli kasneje.

Ko se poležejo trenutni valovi laži in razburjenja, bodo liberalci sami spoznali, da so se v zadnjem zasedanju brez potrebe sami naklestili. Sodba ljudstva, ki se je nanjo skliceval deželni glavar, bo odločila.

Delavski shod.

Sinoči se je vršil delavski shod, ki je razpravljal o volilni reformi in o deželnozbornskem zasedanju.

Tov. I. N. Gostinčar je poročal o dogodkih v deželnem zboru ter najstrožje ožigosal obstrukcijo liberalcev, katerih namen je, da odjedó ljudstvu celo te majhne politične pravice, ki mu jih hoče sedaj vlada dati. Delavci morajo torej s svojega stališča obsojati protiljudsko postopanje te stranke, ki se bori edino le za svoje umazane privilegije, katerih krivica je že splošno priznana. Predlagal je sledečo resolucijo:

Splošna kurija vladne volilne predloge je edino, kar zanima krščansko-socialno delavstvo. Krščansko-socialno delavstvo stoji prej ko slej odločno na stališču splošne in enake volilne pravice. Zato tudi za trdno upa, da poslanci »Slovenske Ljudske Stranke« niti v najmanjši stvari ne odstopijo na kvar vladni volilni predlogi.

Dr. Lampe opisuje nato, kako je prišlo do vladne volilne reforme. Vlada rabi v državnem zboru glasove veleposestnikov za splošno in enako volilno pravico. Zato jim pa hoče v deželnih zborih varovati njihove privilegije. Računati se mora torej s tem dejstvom, ki ga zdaj še ni mogoče izpremeniti. Če opazujemo stvar s stališča delavstva, je jasno, kaj moramo zahtevati. Zdaj nima delavstvo nobenega zastopnika v deželnem zboru. Po vladni predlogi pa se dobi 10 poslancev splošne kurije. In to je, kar liberalce grize. Ti ljudje hočejo še nadalje ljudstvu zapirati pot v deželno zbornico.

In zdaj delajo, delajo v potu svojega obraza, delajo s svojimi rokami, da jim kar od čela teče. Bobnajo, tolčejo z renami, res delajo, kakor še nikdar niso delali, da bi si ohranili svoje postojanke in preprečili ljudske pravice. Ljubljanski župan, ki ne pusti delavcev v ljubljanski občinski svet, je postal danes sam delavec-rokodelc. Naj le dela, da bo videl, kako se dela v potu svojega obraza!

Mi imamo jasen cilj, priti do splošne in

enake volilne pravice. Če se sprejme vladna predloga, je to precejšen korak proti našemu cilju. V interesu delavstva je da se ta korak čimprej stori in da se potarejo oni, ki nasprotujejo. (Odobrovanje.)

Tov. Jož. Gostinčar opisuje potem splošno pokvarjenost, ki jo razširja liberalno gospodstvo. V interesu javne morale je, da se ta nadvlada stare. S stališča delavstva pomeni vladna reforma vsaj nekoliko ugodna; s stališča narodnosti pa bi jo morali pozdravljati, ker bi se po njej ustvarila neodvisna slovenska v državi in v deželni zbornici. Govornik toplo priporoča resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta.

NOV POLOŽAJ NA OGRSKEM.

Včeraj dopoldne sta se sešla Fejervary in Košut v Barabasovem stanovanju. Razgovarjala sta se poldrugo uro. Košut je baje obljubil za svojo osebo, da hoče delati na kompromis. A Košut sam ne pomenja mnogo. Saj je znano o njem, da bi bil že zdavnaj sklenil mir s krono, če bi šlo po njegovem. Odločitev imajo v rokah neodvisna stranka in grofa Andrassy in Apponyi. Minister Kristoffy je posredoval, da sta se sešla Košut in pa Fejervary. Šlo se je baje zato, da ogrski narod pri prihodnjih volitvah spoštuje pravice krone. Fejervary je baje izjavil v razgovoru s Košutom, da je naveličan vladanja in želi rešitev krize. Košut in Barabas sta dobila vtis, da želi dvor konec krize. O Fejervaryjevih pogojih se bo pečal odbor koalicijske. Cesar se v zadevi novih volitev še ni odločil in zato tudi ne izide oklic na ljudstvo. Košut vprašan o uspehu razgovora s Fejervaryjem je odgovoril, da sodi vedno pesimistično. Barabas je izjavil, da so se pogajali tri dni o sestanku Fejervaryja s Košutom. Naglašal je, da se krona glede razpisa novih volitev ni odločila. Pet dni je še, ko bi morali razpisati nove volitve in ta čas hočejo porabiti, da poizkusita obe stranki še enkrat za dolgo dobo rešitev krize. Sanguinistično se še ne sme soditi o položaju. Andrassy, Apponyi in Zichy so povabljeni k posvetovanju na Dunaj. Fejervary je večkrat naglašal, da želi odstopiti. Dunajski politični krogi sodijo, da pozovejo Košuta morebiti že danes k vladarju.

O vpoklicanju honvednih nadomestnih rezervnikov pod orožje poročajo, da hočejo tako omogočiti izstop iz službe onim honvedom, ki služijo že dve leti. Nadomestni rezervniki morajo pod orožje 9. majnika. Pozive nabijejo na javna poslopja in vojašnice. Rezervniki dobe pozivnice dostavljene po municipijah ali po orožnikih. V budimpeštanski državni tiskarni baje že stavijo kraljev oklic na ljudstvo v mažarskem, nemškem, slovaškem srbskem in rumunskem jeziku. Iz tega sklepa, da vlada sama ne veruje na uspeh pogajanj s Košutom.

ZAROTNIŠKO VPRAŠANJE V SRBIJI.

Belgrajski »Mali Žurnal« piše, da bi bile ujaljene Rusija, Francoska, Nemčija, Turčija, Črnagora in Bolgarija in vse države, ki so stopile zopet v diplomatsko zvezo s Srbijo po končani stavki diplomatov, ako bi sedaj ugodila Srbija Angleški. Glasilo zarotnikov »Novi Pokret« pa pravi, da bi po odstranjenju zarotnikov iz armade, odstranili najpripravnije, najbolj časti vredne in najsrčneje osebe, ki bi bile izročene na milost in nemilost zahrbtni koteriji. Država bi bila zopet izročena reakciji in bi izgubila vse uspehe majniške revolucije.

PAPEŽEVO PISMO MADRIDSKEMU NADSKOFU.

Nadškofu v Madridu je pisal papež pismo, kjer piše o prepripi, ki je nastal zaradi volilne pravice med dvema katoliškoma listoma. Povdarja dandanes nad vse potrebno slogo in piše doslovno sledeče: »Vsi katoliki morajo biti uverjeni, da je treba vsem delati proti nevarnosti, ki preti veri in javnemu življenju. Tisti ljudje, ki jim je na tem, da rusijo vero in družbo, hočejo pridobiti oblasit in sevrniti v zakonodavne naredbe. Temu se zoperstaviti je dolžnost katolikov. Ti morajo pustiti strankarske interese pri miru in zvesto varovati vero in domovino. Ta varnost bo dosežena s tem, če bodo v občinski svete in državne zbornice voljeni možje, ki odgovarjajo v upravljanju svojih dolžnosti zahtevam vere in domovine.«

RAZMERE V RUSKI VZHODNI AZIJI.

Neki ruski častnik, ki se je vrnil iz Mandžurije, je pripovedoval sotrudniku »Franki. Ztg.« nečuvne stvari o dogodkih v vzhodni Aziji. Vse, kar se je pisalo do zdaj po evropskih časopisih, niti od daleč ne odgovarja tistim groznim razmeram, ki so vladale tam v resnici. Ruska revolucija — pravi ta častnik — je bila veliko večja, kakor se je pisalo. Vlada je bila porušena, carska obitelj je pobegnila, republika je bila proglašena, a veliki knez Mihael je prevzel vladu. Ti dogodki so dovedli do proklamacije treh sibirskih držav. Revolucionarji so proglasili Sibirijo za nezavisno republiko. Linevič je upravljal tam v carjevem imenu, Kolcevnikov je ustrojil tretjo državo, vojne čete so se medsebojno pobijale i. t. d. Da bi bili ta čas v Rusiji vedeli — dostavlja ta oficir — kaj se je v Sibiriji godilo, bi se bila revolucija vse drugače razvila. V častniškem taboru so se vršile nečuvne stvari. Intendant so zakvartali na tisoče v eni noči. Gospodarstvo je bilo v intendanturi škandalozno. Denar so zakvartali, a vojaštvo je stradalo.

Štajerske novice.

š Zalostna usoda bivšega odvetnika in nemška hvaležnost. V Slovenski Bistrici je več kot štirideset let imel svojo odvetniško pisarno dr. Detitscheg. Pred štirimi leti je moral opustiti pisarno, ker je vsled visoke sta-

rosti in bolehnosti postal nesposoben za delo in ni imel nobene klientele. Preselil se je v revno hišico pri svojem vinogradu na Ritoznoj in zdaj tam živi kot osemdesetletni starček brez vseh sredstev za življenje, ker od zapuščenega, od trtne uši uničenega, nad vrednost zadolženega vinograda nima nobenih dohodkov. Ves hrom leži v postelji, pozabljen od vsega sveta, pozabljen tudi od nemške stranke, kateri je verno služil, dokler so mu dopuščale moči. Naj bi ga vsaj spravili v kako hiralnico, da bi mu ne trebalo stradati in bi poslednje dni življenja imel vsaj potrebno potrebo.

š Iz Trbovelj. Trboveljska premogovna družba je sklenila izplačati od čistega dobička 724.000 K dividend, in sicer 8 K na na delnico. — Premeščen je tukajšnji živnozdravnik g. Franc Pirnat k namestnji v Gradec.

š Nesreča v Hrastniku. Blizu Rücklove gostilne je povozil dne 3. t. m. neki voznik šestletnega sina pridnih starišev. Kolo težkega voza mu je šlo preko prs, da je bil deček takoj mrtev.

š Mazinec je odrezal stroj v Princovi tovarni v Polzeli delovodji Vinku Čempireku.

š Zažigalec. Prijeli so v Ptuju pekovskega vajenca Franceta Cusa, ki je pod streho hiše svojega mojstra Starija polil po tleh petrolej in zažgal. Dejanje priznava.

š Smrt v pijanosti. Dne 31. marca se je vsedla na stopnice neke hiše v Mariboru ženska, ki je ni bilo mogoče spraviti naprej, ker je bila pijana. Stražnik jo je v izvoščeku pripeljal na policijo, kjer se je pa njeno stanje tako poslabšalo, da so morali poslati po zdravnika. Ko je ta prišel, je bila neznan ženska že mrtva. Vzrok smrti je zastrupljenje z alkoholom. Pri sebi je imela kuverte z naslovom: Jakob Lešnik, Inomost.

Koroške novice.

k Dopolnilne volitve za državni zbor na Koroškem. Iz Wolfsberga poročajo, da bodo koroški kršč. socialci volili na mesto umrlega nemškonacionalnega drž. poslanca Ivana Tschernigga dežel. poslanca dr. Aleksandra Pupovca. Po zadnjih volitvah je sklepati, da kandidat prodre. S pripravami za volitve prično v najkrajšem času.

k Iz justične službe. Deželnosodni svetnik Jožef Brunar v Celovcu je postal deželnosodni nadsvetnik.

k Ponesrečeni Makedonci. Od 11 pri požaru v Malnici ponesrečenih Makedoncev jih je pet še toliko slabih, da morajo biti v postelji, trije so že nekoliko okrevali, dva se pa nahajata v bolnici na Gor. Beli. Drugi so pa že toliko okrevali, da so se z drugimi 20 rojaki že lahko vrnili v domovino.

Dnevne novice.

+ Lopovski častnikar liberalne bande nori kakor blazen in zmerja po svoji ciganski navadi. Deželnemu glavarju očita, da je potepal zakon, ker je postavil na prvo mesto pravico o vladni predlogi. Kaki predrzni cigani so liberalci, se izpozna iz neznansko surovega tona njih poročila. Kloaka političnih gobovcev piše:

»Kar je Detela danes storil, to je infamno lopovstvo, to je najgrše nasilstvo. Ko so vladni mameluki za časa Badenija v dunajskem parlamentu tako postopali, je bil odgovor revolucija. Takrat so na Dunaju poslanci razbili predsedniško estrado, so prezidentu metali tintnike ob glavo in razbili ves parlament.«

Barabstva, da bi tako delali, imajo ti zastopniki »intelligence« dovolj, a so se še premalo navečerjali, da bi to tudi izpolnili. Pred vsem pa ne poznajo niti deželnozbornskega poslovnika, v katerem se glasi § 16., odstavek 5.: »Vladni predlogi se morajo pred vsemi drugimi predmeti obravnavati in rešiti.« Po besedilu poslovnika torej gospod deželni glavar ni mogel drugače ravnati. Liberalni piskači, kravarji in lajnerji so torej pokazali, da so vsled svoje gorostasne nerodnosti nesposobni za razprave deželnega zbora in je skrajni čas, da se Heinova banda vrže vun iz zbornice.

+ Lažljivo in infamno »Narodovo« poročilo. Da se vse na Kranjskem ne suče več tako, kot so časih iz »Narodovega« uredništva diktirali, to izvestno kličo silno jezi. Duška si daje v »Narodu«. Svojo jezo stresa tudi v včerajšnjem »Narodovem« poročilu, ki je prikojen popolnoma po izmišljotinah gospoda Malovrha. »Narodovo« poročilo je itak že v včerajšnjem popoldanski seji desavoivala izjava župana Hribarja, da je bila galerija mima. Razven par žvižgov od najetih in komandiranih ljudi se res ni nič posebnega čulo z galerije, a ti žvižgi so bili kmalu zadušeni. Radi bi za demonstracije v svoj prilog vpregli tudi galerijo, a ti časi so tudi sedaj za liberalce že skoro pri kraju, ker je zanimanje za razprave med ljudstvom vedno večje. Vse surovosti, katere so si želeli liberalci povedati deželnemu predsedniku in škofu, so nosili v poročilo, le v zbornici ni teh klicev nihče čul. Cvetke slovenskih liberalcev olike, katere producira »Narod« o deželnem predsedniku, so pa tako podle, da je sramota. Ali ni liberalcev do dna duše sram svinjske surovosti njihovega gla-

sila? Kdor ni verjel, da so liberalci podle barabe, lahko to izpozna iz njih poročila o deželnem zboru.

+ Meffisto tržaškega mestnega sveta, njegov bivši podpredsednik Felice Venezian, je na vabilo velikega mojstra italijanske frama-sonske lože Hektorja Ferrarija in vodje neodrešencev, italijanskega parlamentarnega poslanca, zloglasnega Barzilajja, odpotoval v Bolonjo, da ondi tema velemožema poroča o vspehu zadnjih tržaških volitev in položi račun o tistih denarjih, ki jih je poslalo tržaški laški stranki društvo »Alighieri«.

— Z Dunaja. Slovenska služba božja se za mesec april ne more vršiti drugo nedeljo v mesecu, ker se obhaja v cerkvi sv. Antona sveti misijon, zato bo služba božja ta mesec tretjo nedeljo — 15. aprila — na Veliko noč. — Pač pa priredi »Straža« na Cvetno nedeljo, 8. aprila, zabavni večer v XV. okraju, Zinkgasse št. 19.

— Promocija. Prof. kand. Pavel Pestotnik boše jutri dne 6. aprila opoldne proglašen na staroslovnem češkem Karlo-Ferdinandovem vseučilišču v Pragi doktorjem modroslovja.

— Učiteljsko mesto. Na štirirazredni ljudski šoli v Starem trgu na Notranjskem (4 paralelke in 2 ekskar. šoli) se lahko 1. majnika dobi začasna služba učitelja ali učiteljice. Z zrelostnim izpričevalom imajo prednost. Ako bi takih ne bilo, dobi službo tudi pomožni učitelj ali učiteljica. Stanovanje z vsjo opravlo se dobi prav ceno, če se želi. Več pove rado-voljno vodstvo štirirazrednice v Starem trgu pri Ložu.

— Ameriške novice. V Plymouthu (Wis.) je umrla Reza Kastelic iz St. Petra na Dolenskem.

— Umor pri St. Petru. Iz Rudolfovega se nam poroča: Kakor je dosedaj dognano, umor v Borštku ni bil roparski, kakor so vse okoliščine izprva kazale, marveč je ta umor posledica še večje človeške propalosti in strasti. Ubil je tovariš po stanu in poklicu svojega sobrata iz — nevoščljivosti. Kacin je kot zidar posebno spreten za zgradbe vodnjakov. Oso-dopolnega dne je prevzel neko slično delo v ondnotnem kraju. Neki drugi zidar pa je računal, da »prevzame« to delo. Ko je zvedel o Kacinu, je hotel ohladiti svojo jezo in nevoščljivost. Hotel je Kacina s pota spraviti. Udaril ga je baje z ročico po glavi in mu jo grozno razklat. Morilca baje že imajo. Več do tega trenutka o tem še ni znano.

— Grozen zločin? Vest o še groznem zločinu se še vedno vzdržuje. Govori se, da je pri Žužemberku neka žena prerezala vrat moškemu. To grozno novico beležimo danes še z rezervo.

— Samoumor. Neki Kristan Žagar iz Hudega prečenske fare se je sinoči ustrelil v trebuh. Vzrok samoumora je baje neozdravljiva bolezen.

— Smrtna kosa. Z Vrha pri Vinici se javlja: Dne 29. marca je umrl v Lukovem dolu, senjsko-modruške biskupije, veleč. g. župnik Vinko Čadež. Rojen je bil 22. januarja 1865. leta, v mašnika posvečen v letu 1889. Svetila mu večna luč!

— Izpod Krima se nam poroča, da je ljubljansko okrajno glavarstvo šlo lovskemu društvu »Krim« na lim. S 1. julijem poteče lovski zakup v občini Vrblenje pri Igu. Okrajno glavarstvo ga hoče zoper izrečni protest občinskega odbora sedanjemu zakupniku za pet let zopet podaljšati, trdeč, da hoče zakupnik (ki si je privzel lepo doneče domače ime »lovsko društvo Krim«, v resnici so pa sami izbrani nemškutarji), lov povzdigniti. Oglejmo si, kako so v zadnjih petih letih ti zakupniki dvigali vrbljanski krimski lov. Leta 1901 ga je na javni dražbi prevzel neki mož Jamnik iz same nevoščljivosti, a takoj po zakupu tekal po Ljubljani, da ga je oddal nekemu penzionistu Hamperlu. Že po preteku dobrega leta iskal je že zopet ta penzionist kompanijonov. Kij jih je našel v ljubljanskih Sevnjkih, Zajcih in drugih. Sedaj ima to lepo društvo Herzmana, Andretto, Erbena, Šifennmlerja in pravijo še celo vrsto drugih kompanijonov. Kako pa skrbi to društvo za povzdigo lova, je pokazalo letošnje leto januarja meseca. Od okrajnega glavarstva si je znalo izposlovati dovo-ljenje, da sme ves januar, kot prepovedani čas za srne, tudi srne streljati. Može v društvu »Krim« niso pripoznani lovci, zatorej so si našli nekega bivšega »ravbšica«, kateri jim je v tem mesecu pet srn postrelil in nebroj jih obstrlel. Kdo se ne smeje, ako to lepo društvo trdi, da hoče lov povzdigniti! Zadostuj za danes to. Občinski odbor v Vrblenji soglasno zahteva, da mora lov priti na javno dražbo in da ne bo Herzmann in drugovom več dana prilika, tako izvrševati lova.

Vipavska železnica. Po posredovanju drž. poslancev dr. Gregoriča in dr. Žitnika je že lani upravni svet vipavske železnice dobil koncesijo za podaljšanje železnice od Ajdovščine do St. Vida. V kratkem času se vrši na lici mesta politični obhod v svrhu revizije po glavnem načrtu določene proge. S tem pa ni še zagotovljeno podaljšanje železnice, ker želez. ministristvo zahteva primeren prispevek od dežele in interesentov. Da se zagotovi v prvi vrsti prispevek vipavskih interesovanih občin, vrši se prihodno cvetno nedeljo popol-dne v Vipavi shod, oziroma posvetovanje vipavskih občinskih zastopnikov. K posvetu pa je tem potom povabljen vsakteri, ki se zanima za to važno gospodarsko vprašanje.

— Stavke. Stavka dunajskih čevljarjev postaja vedno bolj viharna. Stavkujoči čevljarji vlamljajo v trgovine onih čevljarjskih mojstrov, kjer delajo pomočniki in jih prisilijo, da ponchajo z delom. Zippekovo trgovino v IX. okraju so napadli trikrat. Zippek je šel

k komisarijatu in izjavil, da bo vstrelil vsakega, ki bo vdrl v njegovo trgovino, ako mu ne dovolijo policijskega varstva. — V Reki so sklenili včeraj delo.

— Električni stroj na južni železnici je prvikrat vozil mimo Celja te dni. Te dni je južna železnica na progi Dunaj-Kormin izvršila tudi poizkušnjo vožnjo z bencinskimi elektromotorskim vozom.

— Iz Kamnika. Že parkrat smo omenili, da so v Kamniku gotovi ljudje, ki bi si vklub svoji ptiitvosti pridobili radi ugled, če ne z delovanjem, pa s širokoustenjem. Zlasti gospod Koschier bi rad povsodi nosil veliki zvonec. Tožil je zadnji čas gospoda nadučitelja Tram-teta, češ, da mu je očital, da je agitiral proti okrajni posojilnici s tem, da je po hišah pobiral v svrhu realizovanja in prepira vložne knjižice. V četrtek, dne 29. t. m., se je vršila obravnava pred tukajšnjim okrajnim sodiščem, kjer se je za pokazala Koschierjeva trditev kot popolnoma neosnovana. To je samo na sebi zasebna zadeva, katera mu ni prav nič mar, a gospod Koschier je pokazal pri tej priliki svojo nadutost v polni meri. Ker ni mogel dokazati svojih trditev, pričel je naenkrat pred sodiščem kričati: »Da boste pa vedeli, da nisem jaz delal, vam povem, da je Šubelj največ knjižice prinesel!« K temu moramo opomniti: 1. Da se gospod Koschier pri vsaki priliki baha, koliko je že storil za mestno posojilnico, pred sodiščem je pa izjavil, da nič. 2. Če je gospod Šubelj res izročil vložne knjižice hranilnici, je s tem delal za njeno korist, ter bi ga za to gospod Koschier ne smel vsled zlorabe uradne tajnosti javno pred sodiščem denuncirati! Ali je to možko in značajno? Ako bode gospod Koschier še nadalje sedel v odboru mestne hranilnice, bo s tem zmanjševal njen ugled in jo pokopal, vsled česar je edino kar mu preostaja, naj stopi iz odbora in ostane za brusom v soviji kovačnici.

— Z Brezovice. Dne 30. m. m. vršile so se na Brezovici občinske volitve; vršiti bi se normalno morale že decembra mesca lanskega leta, toda župan in nekateri liberalni odborniki so »mešali« toliko časa, da so med tem svoje nerodnosti baje poravnali in si upali pod javno kritiko svojih dejanj in odgovornosti. Naši volilci so dosegli kljub liberalnemu terorizmu in nasilnosti večino. Za odbornike so bili izvoljeni v III. razredu sledeči: Peter Oražen, Janez Zdešar, Franc Novak, Anton Belič, Franc Rotar in Iv. Kušar. V II. razredu so bili izvoljeni: Valentin Novak, Andrej Rus, Ivan Kržmanc, Matevž Vampelj, Matevž Pikec in Franc Klemenč. V I. razredu pa sledeči: Janez Marinko, Janez Remžkar, Franc Juvan, Andrej Remžkar, Jakob Sojer, Anton Lenarčič. Sedaj se bodo vsaj predložili računski šolske stavbe v Notr. Gorici.

— Prve lastavice so priletele v Litijo 2. t. m.

— Prestavljen je notar v Ložu gosp. Mihael Korbar v Sevnico.

Ljubljanske novice.

Ij Roditeljske večere bo uvedlo vodstvo druge mestne osemrazredne deške ljudske šole na Cozjovi cesti. Ti roditeljski večeri imajo glavni namen, da spravijo v tesnejšo stiko šole in dom, učiteljstvo in pa starše šole obiskujočih otrok. Na kmetih ima učiteljstvo mnogokrat priliko, da občuje s starši, v mestu se pa največkrat pripeti, da učiteljstvo ne vidi vsjo šolsko dobo niti matere, niti očeta svojega učenca. Znano pa je, kako važno je za vzgojo somiselno postopanje in delovanje doma in šole. Za pouk v ožjem pomenu besede je na naših šolah dokaj dobro skrbjeno, sedaj pa hoče ljubljansko učiteljstvo obrachati več pozornosti najvažnejšemu delu pouka, t. j. vzgoji. Prvi roditeljski večer se bo vršil v soboto, dne 7. t. m., ob pol 8. uri zvečer v telovadnici druge mestne šole na Cozjovi cesti. Predaval bo učitelj Likar o vzgoji otrok v predšolski dobi. Dostop je dovoljen vsakemu in vsak ima tudi pravico staviti vprašanja, ki se tičejo vzgoje. S tem je dana prilika, da se starši seznanijo polagoma z najvažnejšimi vzgojnimi pravili, da dobe pojasnil v važnih vprašanjih, da se natančneje seznanijo z notranjim ustrojem šole in da podpirajo učiteljstvo pri rešitvi njegove težavne naloge. Zaradi tega je želeli, da bi bila udeležba pri vsakem roditeljskem večeru mnogobrojna.

Ij Gospejni odsek kranjske podružnice avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih priredi v soboto, dne 7. t. m., ob pol 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo z naslednjim sporedom: 1. Naznanila predsedništva. 2. Volitev prve podpredsednice na mesto odstopivše gospe Olge baronice Hein. 3. Razgovor o dobrodelni slavnosti na korist podružnice, ki naj se priredi v bližnjem času. 4. Slučajnosti. — Z ozirom na točko 3. dnevnega reda prosí se obile udeležbe od strani p. n. odsekovih dam.

Telefonska in brzojavna poročila.

OGRSKA KRIZA — REŠENA.

Dunaj, 5. marca. Veliko senzacija povzročila poročila, da se je v par urah takorekoč posrečilo rešiti ogrsko krizo. Fejervary je bil ob 10. uri dopoldne pri cesarju, kmalu za tem se je sešel s članom mažar. koalicijske Polonyjem, ki je prišel sem z mislijo pripravljat pot za sprejem politikov koalicijske pri cesarju in pripraviti možnost, da koalicijska sprejme vladu. Polonyi je dejal po prvi Fejervaryjevi avdijenci, da ima upanje, da se po avdijenci Fe-

jervaryjevi izvrši odločitev, ker do 19. t. m. morajo biti imenovani ministerski predsednik in ogrski notranji minister, ki bodeta vodila volitve in ta rok je z vsakim dnem krajši. Na vprašanje, ali se je že govorilo o kandidatih za ministre, je odgovoril Fejervary, da o tem še ni bilo govora. Druga Fejervaryjeva avdijenca pri cesarju je trajala samo pol ure, nakar je Fejervary takoj šel zopet k Polonyju. Polony se je po tem pogovoru izjavil, da je bila njegova mislija uspešna. Na vprašanje je izjavil, da pri kroni ni več nesporazumljenja, katero je pri kroni dolgo časa trajala. Košut in Andrassy sta že brzojavno pozvana k cesarju v avdijenco, in prideta danes zvečer na Dunaj. Polony se je izjavil, da se je odbor koalicije izjavil, da je principijelno pripravljen vzeti zadnje predloge kot podlago mirovnih pogajanj in sicer z dovolj visoko indemnitate, rekrutnega kontingenta in splošne in tajne volilne pravice. Tudi Andrassy se je pridružil še tozadevnemu Kristoffyjevemu načrtu. Polony je brzojavil koalicijskemu odboru, ki danes popoldne sejo nadaljuje.

POŠTNI OFICIANTI.
Dunaj, 5. aprila. Poštno osobje v prometni službi se preosnuje. Moški in ženski poštini pomožni uradniki in poštno-brzojavni manipulant dobe naslov »poštini oficianti«. Moški poštini oficianti bodo napredovali v službi po dosedanjem načinu, za oficiantinje se pa ustanovi II službenih razredov. Plače moškim oficiantom povišajo za 10%, oficiantinjam pa za 17%. Moškim so zvišali plače samo za 10 odst., ker so uredili njihove plače šele 1. 1902.

BÜLOWA ZADELA KAP.
Berolin, 5. aprila. V današnji seji drž. zbora je nemškega kancelarja Bülowa med Beblovim govorom zadela kap. Položaj njegov je jako resen.

ZA ITALIJANŠČINO PRI VEROUKU.
Krak, 5. aprila. Skofjski ordinariat se je pritožil proti odloku istrskega deželnega šolskega sveta, ki določuje, da se mora krščanski nauk poučevati v jeziku, ki je veljaven za druge predmete. Biskup dr. Mahnič je ukazal katehetom, da morajo poučevati verouk v materinskem jeziku. Ministrstvo za uk in bogočastje je pa pritožbo ordinariata zavrnilo.

Zahvala.

Tvrška L. C. Luckmann je ob smrti senioršega gospoda Josipa Luckmanna v počaščenje njegovega spomina podarila ljubljanskemu prostovoljnemu gasilnemu in reševalnemu društvu znesek 100 K, Glavna slovenska hranilnica in posojilnica v Ljubljani pa ob letnem sklepu 50 K.

V imenu društva izrekava za blagohojna darova najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 4. aprila 1906.

Fran Barle, **Ludovik Stricel,**
blagajnik. načelnik.

V „Narodni kavarni“
se takoj sprejmeta

**jutrnji plačilni marker
in učenec.**

Istotam se oddajo v drugo roko sledeči časopisi: „Arbeiter Zeitung“, „Fremdenblatt“, „Ill. Extrablatt“, „Die Zeit“, „Agrar Tagblatt“, „Hrvatsko Pravo“, „Pokret“, „Novi List“, „Interessantes Blatt“ in „Wiener Bilder“.

754 3-1
Fran Krapeš, kavarnar.

Deklica

poštenih starišev, zdrava, z lepim obnašanjem, zmožna v pisavi in računstvu,
se sprejme kot učenka
v prodajalno z mešanim blagom. Najljubša mi je kaka sirota, da bi imela veselje do trgovine.

Minka Požnel 752 3-1
trgovka na Javorniku, Gorenjsko

Meteorološko poročilo.

Višina n. morjem 306 2 m, srednji zračni tlak 736.0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura go. Celzija	Vetrovi	Nebo	Predvid. v 24 urah
4	9. zvoč.	747.0	4.3	sl. jzah.	jasno	
5	7. jut.	745.7	-2.0	brezvetr.	"	0.0
	2. pop.	743.7	12.1	sr. jzah.	"	

Srednja včerašnja temp. 3.5°, norm. 7.3°

Borzna poročila.

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunajske borze 4. aprila 1906.

Založbeni papirji.	Denar	Blago
1% majeva renta	99.75	99.95
1% srebrna renta	99.75	99.95
1% avstrijska krona renta	99.85	100.05
1% zlata renta	117.60	117.80
1% ogrska krona	94.50	94.70
1% zlata	112.50	112.70
1% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.10
1% posojila mesta Spjlet	100.20	101.20
1% Zader	100.00	101.00
1% bosn.-herc. žel. pos. 1902	100.55	101.55
1% češka dež. banka k. o.	99.85	100.00
1% z. o.	100.05	100.25
1% zast. pisma gal. d. hip. b.	100.35	101.35
1% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	105.81	106.80
1% zast. pisma Innerst. hr.	100.20	101.20
1% ogr. cen. dež. hr.	100.00	100.40
1% hip. banke	100.00	100.40
1% obl. ogr. lokalnih žel. d. dr.	99.50	100.50
1% obl. češke ind. banke	100.50	101.50
1% prior. Trst-Poreč lok.	99.90	100.00
1% prior. dol. žel.	99.50	100.00
1% juž. žel. kup. 1/2%	315.50	317.50
1% avstr. pos. za žel. p. o.	100.25	101.15

Srečke.	Denar	Blago
Srečke od 1. 1860%	194.50	196.50
1864	284.50	287.50
tiske	187.50	189.00
zem. kreditne I. emisije	290	300.50
II.	292.25	302.25
ogr. hip. banke	262	268
srbske & frs. 100%	100	118
turske	152.10	154.10
Basilika	23	25
Kreditne	472	482
Inomoške	78	84
Krakovske	91	97
Ljubljanske	59	66.80
Avstr. rud. križa	49.90	51.90
Ogr.	30.50	32.0
Rudolfove	83	80
Salcburške	71	76
Dunajske kom.	623	538.50

Dela.	Denar	Blago
Južne železnice	127.25	128.25
Državne železnice	674.40	675.40
Avstr. ogrske bančne delnice	1637	1646
Avstr. kreditne banke	671	672
Ogrske	775	778
Zivnostenske	242.50	243.50
Premogokop v Mostu (Brüx)	653	658
Alpinske montan	545	548
Praške žel. ind. družbe	2655	2668
Rima-Murányi	537.50	538.50
Trbovlske premog. družbe	272	275
Avstr. orožne tovr. družbe	559	563
Češke sladkorne družbe	154.50	155.50

Valute.	Denar	Blago
C. kr. cekin	11.34	11.38
20 franki	19.13	19.15
20 marke	23.43	23.50
Severigns	23.98	24.06
Marke	117.40	117.575
Laški bankovci	95.80	96
Rublji	251.25	252
Dolarji	4.84	5.

Panorama Kosmorama

v Ljubljani
Dvorni trg šte. 3.
pod „Narodno kavarno“

Od nedelje 1. aprila do vštete
sobote 7. aprila 1906:

**Slikovita
južna Tirolska**
Bolzan, Gris, Meran, Briksen.

Odda se takoj
mala manufakturna
trgovina
v Ljubljani

na dobrem prostoru, eventualno tudi brez
vse zaloge, vendar z vsem inventarjem.
Ponudbe pod šifro **I. P. 500** na
upravnishvo „Slovenca“.

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob in pritiklin, odda se
za 1. maj 1906 v Cigaletovih ulicah 3.
Več poizve se tam pri hišniku

Globin
je najbo jše in najfinejše
čistilno sredstvo.

Minka, enkrat za vselej ti danes povem,
Ako hočeš ostati, čuj me, kar zapovem,
Kupuj testenine, ki meni diše,
A to so ljubljanske, zapomni si že.
Reci trgovcu, naj ti družih ne vsiljuje
On dal ti bo, kar se v Ljubljani izdeljuje,
No, če ne bi imel ljubljanske blago
Izrazi mu željo in preskrbel ti je bo.

278 10-9
Gospodinja.

!!! Najnovejša iznajdba !!!

10.000 K za kaj boljšega!
Zahtevajte za 12 vin. povsod le

Jekelinus

najcenejše universalno
najbrilantn. vse
najčistejše prekosljivo
509 12-9

idealno čistilo

v podolgasti obliki
ne samo za vse kovine, marveč
tudi za lesno in usnjato pohištvo,
oljuate slike, igralne karte, mar-
mornate plošče itd. itd.

Osrednja prodaja: Josip Zug, Dunaj II/3,
Ober-Donaustrasse 101.

Zaloga v Ljubljani: Henrik Kenda,
I. Korenčan, Anton Krisper, Vaso Pe-
tričič, Viktor Schiffer.

Trgovina olja
G. Benedetič, Trst,
via Valdirivo 8.
Zaloga dobro preskrbljena z vsakovrst-
nim oljem iz najboljših pridelkov. Specia-
liteta finih vrst. Pošilja se v sodih in po
553 pošti v limah h sodih. 5-4

Nov živinski semenj

v Spodnjih Gorjah nad Bledom
vsako leto: 710 4-4

1. Na cvetni petek v postu,
2. Na sv. Martina dan II. nov.

K obilni udeležbi vabi
Županstvo v Gorjah.

POZOR!

Dva gospoda ali dijaka se
sprejmeta na stanovanje in dobro
hrano s perilom. Na mesec se plača 16 fl.
Sv. Jakoba trg št. 4. 743 3-2

Gričar & Mejač

Ljubljana
Prešernove ulice 9.

priporočata svojo velikansko zalogo konfekejskega
blaga za gospe, gospode, deklice in dečke.
Največja izbira v novostih za pomlad in poletje.
Ceniki na zahtevo zastonj in poštne prosto.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

3291 104

Podružnica v CELOVCU.
Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.
Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—.
Zamenjava in eskomptuje
izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.

Rezervni zaklad K 200.000.—.
Daje predujme na vrednostne papirje.
Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

Podružnica v SPLJETU.
Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vziaga.
Promet s čeki in nakaznicami.

Podružnice:
Praga z menjalnicami: Graben 25, Mala stran, Mosti ulica 17, Žižkov, Husova ulica 37, Brno, Veliki trg 10, Baden, Glavni trg 4, Češka Lipa, Češka Kamolca, Moravski Zumberg, Schillerjeva cesta 3, Mödling, Fran Josipa trg 9, Novi Jičla, Crna cesta 8, Plzeň in Svltava.

Menjalnice na Dunaju:
I. Wollzeile 10, II. Taborstrasse 4, III. Ungargasse 69 (vogal Rennweg), IV. Wiedner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnerstrasse 88 a, VII. Mariahilferstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Alserstrasse 32, X. Favoritenstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 82, XXI. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 67 150 33
„MERCUR“
Dunaj, I. Wollzeile 10.
Ako. kapital K 12.000.000. Reser. zaklad K 5.000.000.

Najkulantnejši
nakup in prodaja
vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnih, si ček, deviz, valut in denarja.
Zamenjava in eskomptiranje
izrebanih zastavnih in obligacij, srečk in kuponov.